

УДК 340:12(477)

Маргарита Вячеславівна УШАКОВА,

курсант групи Ф4-101 ХНУВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук, доцент Загуменна Ю. О.

ДЕФОРМАЦІЇ ПРАВОСВІДОМОСТІ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

Студентська молодь як окрема соціальна, вікова та соціально-професійна група є самостійним суб'єктом групової (колективної) правосвідомості. У структурі правосвідомості юридична свідомість студентської молоді України, на наше переконання, займає особливе місце, оскільки молоде освічене покоління основа і майбутнє нашої держави. Саме йому вирішувати головні завдання суспільного розвитку у найближчі десятиліття. Адже саме особи з вищою освітою будуть об'єктивно займати у майбутньому «командні позиції» в усіх галузях народногосподарської діяльності, гуманітарній, культурній сфері тощо.

Деформація правової свідомості студентства є одним із її станів. При цьому важливо звернути увагу на те, що деформована правосвідомість студентів протилежна позитивній правовій свідомості. Під поняттям «деформація правосвідомості» науковці розуміють «соціально-правове явище, яке характеризується зміною її стану, при якому в носіїв формуються певні ідеї, уявлення, погляди, знання, відчуття, настрої, переживання і емоції, які спотворено відображають юридичну дійсність і виражають негативне ставлення до діючого права, законності і правопорядку».

Зважаючи на вищевикладене поняття деформації правосвідомості, а також беручи до уваги той факт, що деформація правосвідомості студентства є одним із видів деформації правосвідомості, і як конкретний випадок загального, відображає її суттєві ознаки, маємо підстави виділити наступні основні *ознаки деформації правосвідомості студентської молоді*.

1. Деформація правосвідомості студентства є негативним за своєю природою соціально-правовим явищем. Це означає, що деформація правосвідомості являється особливістю мозку, духовним продуктом життя студента як члена самостійної соціально-демографічної групи. У зв'язку з тим, що деформація студентської молоді викривлено відображає правову реальність, вона являється негативною і соціально небезпечною.

2. Деформація правосвідомості студентства виступає у якості одного з її станів. Дана ознака деформації правосвідомості студентства свідчить про те, що її вивчення можливе лише за умови дослідження і співставлення з іншим станом юридичної свідомості студентства – позитивним.

3. Деформація правосвідомості студентства – це такий стан правосвідомості, який характеризується наявністю у студентів як носіїв (суб'єктів) правосвідомості певних правових поглядів, ідей, уявлень, оцінок. Деформація правосвідомості відрізняється від випадків повної відсутності правосвідомості. Деформація правосвідомості передбачає, що її носії мають певний, хоча

б незначний «багаж» правових знань, поглядів, установок, які хоча і викривлено, однак все-таки відображають правову дійсність. У свою чергу відсутність правової свідомості, свідчить про те, що у студента, у зв'язку з якимись причинами, не сформувались правові погляди, знання, установки. А це повністю позбавляє його можливості правильно сприймати правову реальність.

4. Деформація правосвідомості студентства є станом правосвідомості, який викривлено, неправильно відображає суспільне буття, що регулюється нормами права.

5. Деформація правосвідомості студентства характеризується негативним ставленням студентів як до діючого права в цілому, так і до правопорядку і законності.

Найбільш поширеними *формами деформації правосвідомості студентства є: правовий інфантилізм, правовий нігілізм, правовий ідеалізм, «переродження» правосвідомості.*

Зазначені ознаки деформації правосвідомості студентства дають підстави відокремити її від позитивної правосвідомості і сформулювати дефініцію наступним чином: деформація правосвідомості студентської молоді – це такий стан правосвідомості студентської молоді, який характеризується тим, що у окремих її носіїв (конкретних студентів) формуються певні ідеї, уявлення, знання, погляди, почуття, емоції і настрої, які викривлено відображають правову дійсність і виражають негативне ставлення до діючого права, законності і правопорядку.

Одержано 14.04.2019

УДК340.136

Сергій Дмитрович ХАРА,
курсант групи Ф2-102 ХНУВС

Науковий керівник: кандидат юридичних наук Лазарев В. В.

КОДИФІКАЦІЯ ЯК СПОСІБ СИСТЕМАТИЗАЦІЇ ЗАКОНОДАВСТВА

Систематизація нормативно – правових актів необхідна для вдосконалення існуючої нормативно-правової бази України. Мета систематизації законодавства полягає в необхідності забезпечення більш ефективної правотворчої діяльності, зокрема виявленні причин протиріч, прогалин, невідповідностей у нормативному регулюванні та їх усуненні, а також застосуванні й реалізації нормативно-правових актів. Систематизація законодавства здійснюється в чотирьох основних формах: 1) облік нормативних актів («це збір діючих нормативно – правових актів, їхня обробка; розташування за певною системою, збереження»); 2) інкорпорація законодавства; 3) консолідація законодавства; 4) кодифікація законодавства.

На нашу думку, однією з найважливіших форм систематизації законодавства, яка відіграє значну роль у житті держави є кодифікація. Це визначається